

Богъ съ покрыта глава, срамъ на-
носи на своѣта глава.

Ѣ. Когда са разговарамы помеждѣ
си, а наипаче когда хоратѣваемы
за смѣхотны работы, не треба да
помаиѣваемы никоа рѣчь ѿ сватѣе
писаніе: защо (каквѣто рече нѣкой-
си Філософъ) брацолевишь въ непо-
добно время. Нето треба да раз-
мѣсьваемы божіитѣ дѣмы и божіи-
тѣ работы съ нашитѣ смѣхове и
съ нашитѣ смѣхотны работы, що
ги правимъ, или що ги дѣламы по-
междѣ си: защо когда не ѣ безбѣдно
да произносамы на смѣхъ дѣмытѣ
на земнытѣ властители, колкѣ по
вече ѣ срамотно и неприлично да
предлагамы наредѣ божественнытѣ
работы, и да са рѣгаемъ и смѣемъ
со съ тѣхъ; за това всако нѣщо
трѣ-